

Scholen maken kennis

Of

Maakt kennis scholen?

Als individuen de samenleving creëren, dan creëren zij uiteindelijk ook de kennis. Dat is nu eigenlijk ook al zo, alleen is die kennis altijd verbonden aan instituties.

Op Harvard wordt kennis ontwikkeld. En in toonaangevende bedrijven.

Die kennis is vaak geheim, gepatenteerd en in elk geval niet bedoeld voor loslopende individuen.

In de rest van de samenleving wordt zonder dat we het weten (of beter zonder dat we het ons bewust maken) ook heel veel kennis ontwikkeld. Over van alles en nog wat.

Gelukkig maakt het internet de toegang tot al die kennis makkelijker. Ook tot die Harvard kennis overigens.

Alleen aan al die losse kennis heb je niet zoveel. Uiteindelijk gaat het om de verbinding van al die kennis in een bepaalde context. Welke vragen zouden we allemaal kunnen oplossen als we die kennis combineren, groter maken, anders waarderen en toepassen?

Dat kan alleen maar als we ontmoetingsplaatsen maken voor kennis. En dat bedoel ik eigenlijk letterlijk: vrijplaatsen waar mensen elkaar ontmoeten rondom kennis die zij hebben of zoeken. Plaatsen waar je tijdelijk verblijft. Eigenlijk een beetje wat het oude begrip scholing al was:

Dit woord 'scholing' komt van het Griekse 'scholè', dat 'vrije ruimte' betekent. Een school is oorspronkelijk een vrije ruimte, een vrijplaats om na te denken, samen met anderen, over hoe de wereld in elkaar zit, wat ons en anderen te doen staat, wat 'het goede leven' inhoudt. (uit: vrije ruimte, Kessels en Broers)

Dat betekent dat niet langer scholen kennis hebben of maken, maar dat kennis scholen maakt. Scholen ontstaan dan vanuit het verlangen naar ontwikkeling van kennis, vanuit het verlangen naar een ontmoeting. En niet vanuit het principe van het bezit van kennis en de behoefte/noodzaak dat te willen overdragen.

En dat klopt ook in een maatschappij die verantwoording neemt voor haar eigen ontwikkeling. Voor het gemeenschappelijke. In zo'n omgeving zouden scholen ook medeschepende fenomenen kunnen zijn. Flexibele, tijdelijke, situationele vrijplaatsen. En scholing is dan een soort van kralenketting die je in de loop van je leven rijgt langs de verschillende vrijplaatsen.

Herman Wijffels had daar in Buitenhof (zondag 15 april) een mooie gedachte over:

Werken zal nooit meer een heel leven hetzelfde zijn. De enige manier om daar mee om te gaan is continu ontwikkelen en nieuwe activiteiten oppakken. Een goede manier om dat te doen is het instellen van een persoonlijk opleidingsbudget. Deels met geld van de overheid, van werkgevers en van jezelf. De manier van besteden kies je zelf.

Mijn idee is om dat budget alvast in te laten gaan bij de basisschool.

Godelieve Spaas april 2006